

BÄCKATORPET

A photograph of a forest path. The path is a narrow, light-colored trail covered in fallen leaves and small plants, leading from the bottom center towards the background. The forest is dense with trees and undergrowth. The foliage is a vibrant, bright green, suggesting a healthy forest in late spring or early summer. Sunlight filters through the canopy, creating dappled light on the path and the forest floor. Several large, dark tree trunks are visible, particularly on the right side of the path. The overall atmosphere is peaceful and natural.

*Kalla den Änglamarken
eller Himlajorden om du vill,
Jorden vi ärode
och lunden, den gröna...*
Evert Taube

idig morgontimma. Jag följer vägen ut från Brösarp. Åt norr reser sig de norra backarna, majestätiska och mer dramatiska än de södra, kulliga. På öppna betesmarker, där Verkeån mejslat sitt vindlande lopp, betar hästar med långa manar av det gröna försommargräset.

Vyerna är storslagna.

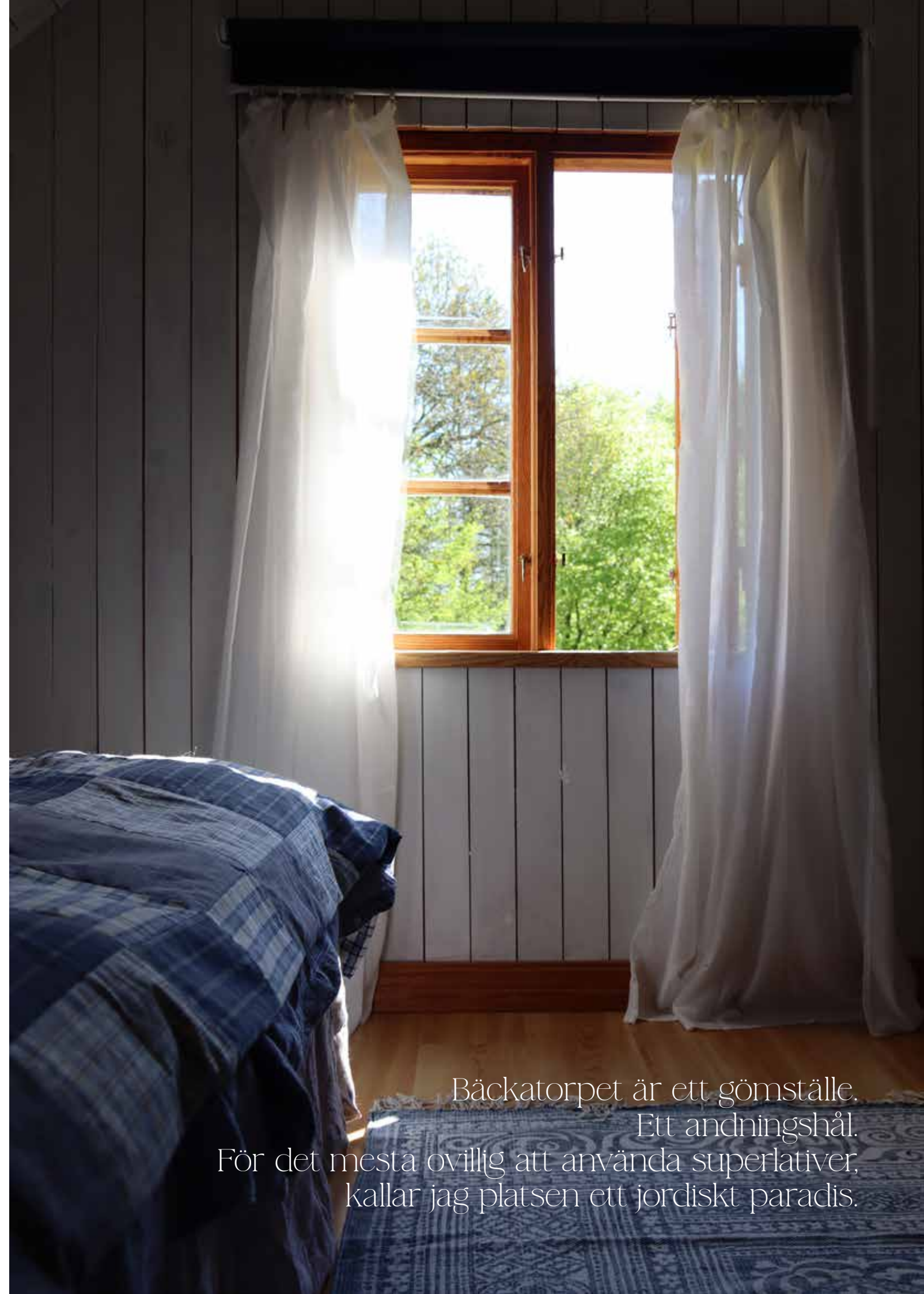
Mitt i den branta Stödekullsbacken viker en liten gräsbevuxen markväg in i i lövsalars ljusluckra grönska. Skogsvägen till Bäckatorpet är gräsbevuxen, smal och skumpig. Solen glittrar i kopparröda fjolårslov. Bokarnas nyutsprungna lövverk är nästan självlysande ljusgrönt. Efter ännu en krök skymtar jag taknocken bortom slånärssnår och mossbelupna stenar, så stora att det måtte varit en jätte som kastat dem på plats!

På en ljus och öppen ängssluttning lyser solen på den vita korsvirkeslängan. Huset ser ut att ha vuxit ur marken. Vildapelns blom lyser i en rosa sky i morgonens första solstrålar. En rovfågel cirklar högt mot skyn. Det doftar av äppelblom och ramslök.

De stora bokarna sträcker muskulösa armar mot himlen.

Och när bilens motor tystnat möts jag av naturens musik. Fågelkörens crescendo. Bäckens och de små vattenfallens muntra porlande.

Det stilla suset i trädkronorna.

Bäckatorpet är ett gömställe.
Ett andningshål.
För det mesta ovillig att använda superlativer,
kallar jag platsen ett jordiskt paradiset.

Vägen hit är en väg bort. Den slingrar sig genom bokskogens kupol av ljus.
Och så, helt plötsligt – ett öppet rum i skogen. En klippt häck. En gräsmatta.
Och huset väntar bara på att någon ska komma hem.

Resan till landet längesen.

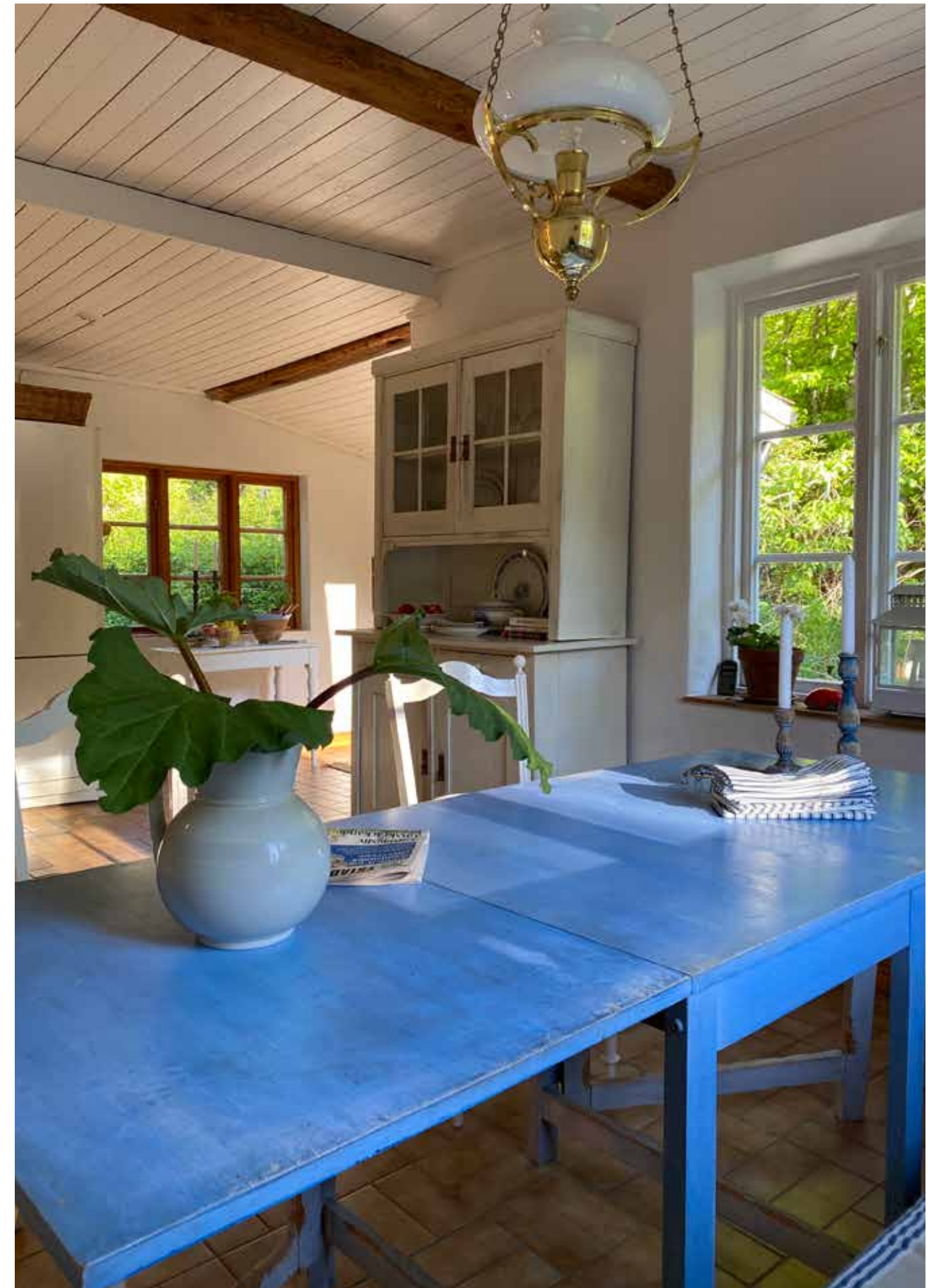
Att möta Bäckatorpet är som att öppna en gammal sagobok med snirklig text och handmålade illustrationer.

Spröjsade fönster. Korsvirke. Brant, tegelklätt tak. Infogat i backen, stadigt på sin höga grästensgrund. Sagobokskänsla bland ädla lövträd och porlande vatten mitt i Guds fria natur. Huset är en återklang av marken, träden och ljuset.

Tidigare ägare ägde huset under ett halvsekel. Man har njutit av årstidernas växlingar. Restaurerat försiktigt. Bevarat den ålderdomliga prägeln, men försett det gamla huset med god funktion och bekvämlighet.

Det är ett trivsamt och lätthanterligt hus. Men standarden är inte på något sätt bristfällig. Det är ett modernt boende med alla bekvämligheter.

Udda ting och möbler skapar en avspänd sommaridyll som med fördel kan nyttjas året runt.

en som har sin boplat i något av fiskelägena eller på den vida slätten, tror kanske att Österlen slutar bortom väg 19, vilken förbinder Ystad med Kristianstad. Men provinsen sträcker sig ännu ett stycke västerut. Det finns ett annat Österlen som ligger bortom allfarvägarna. Här i Albo härad - en av de tre härader som tillsammans utgör provinsen - har resurserna i gångna tider varit knappa och jordmånen snålare. Å andra sidan är naturen slösande rik.

Det var hembygdsforskaren och diktaren Teodor Tufvesson som lanserade begreppet "Österlen" några årtionden in på förra seklet. Från begynnelsen avsågs enbart slättbygden, det vill säga Ingelstads och Järrestads härader. Men efter flera besök norröver mjuknade hans hjärta enligt vännen Fritiof Nilsson Piraten som skrev:

"Generös till sin läggning och hänförd av naturens skönhet slöt han omsider Albo härad till det förlovade landet Österlen".

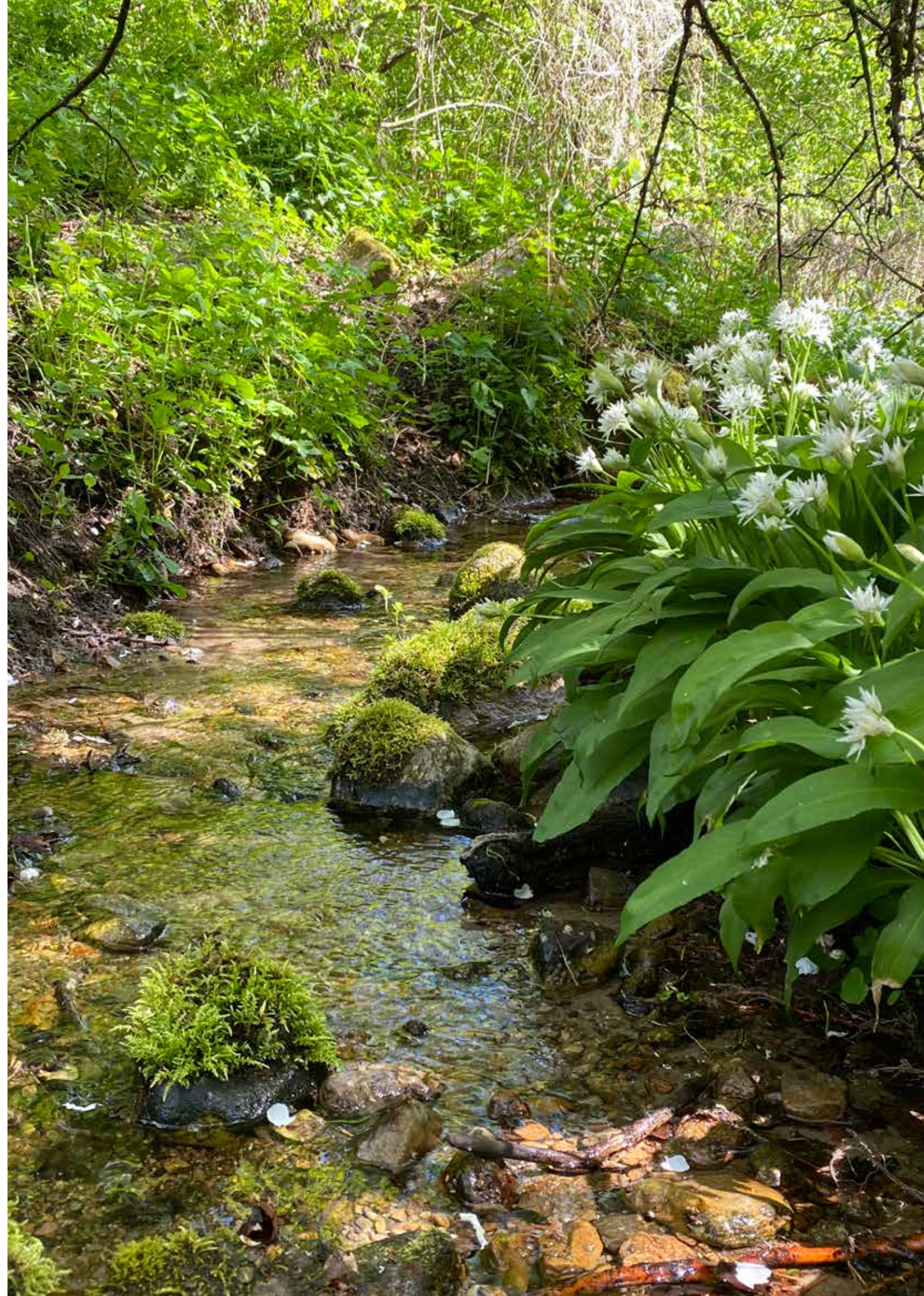
Också kulturarvet är särdeles välbevarat här. Avsaknaden av möjligheten att bygga om för dyra pengar har varit en ren välsignelse för byggnadsbeståndet. Här i norr blev man längre vid det gamla, anspråkslösa medan de rika slättbönderna byggde maskinhallar och förvandlade sina skånelängor till villor. För den som har intresse av byggnads-historia kan alltså landskapet här i Verkeåns dalgång och i trakten kring Andrarums alunbruk och Christinehofs slott med fördel studeras.

erättelsen om Bäckatorpet är dold i historiens dunkel. Men en gissning är att huset byggdes mot 1800-talets senare hälft vid det som då var landsvägen.

Det gamla fotot, enligt uppgift taget i början av 1950-talet visar grannarna samlade framför husets entré. Man var samlade till ett "läsemöte" - ett trevligt avbrott vardagen och tillfälle till samkväm med musik och kafferep – oavsett om man var pingstvän eller ej!

Husets ägare, Nils Andersson, är den barhuvade herren till vänster om drag-spelsmusikanten. De flesta personerna på bilden är namngivna och kanske den med släkt och rötter i trakten kan berätta mer?

yggnadens konstruktion är av
ålderdomligt snitt. En klassisk
länga i korsvirke och fyllning-
ar av lersten är en god elastisk
konstruktion.

Den höga gråstensgrunden ger huskrop-
pen pondus och en aningen mäktig upp-
syn. Gavelrösternas utsirade panel lyser i
obligatoriskt falurött.

Slamfärgen från Dalarna har en särskild

lyster och är lätt att underhålla, men här
användes fordom rödfärg av järnoxid från
närbelägna alunbruket!

Yttertaket var ursprungligen halmtäckt.
Numera har tegelpannorna fått patina och
liv av mossor och lavar. De nätta, spröjsade
fönstren leder ljuset in i rummen.

Den välbevarade anspråkslösheten skän-
ker själen ro och minner om en snart bort-
glömd epok.

Mellan hägg & syren.

Häggen har slagit ut i vita moln. Snart blommar trädgårdens syren med doft av skolavslutning.

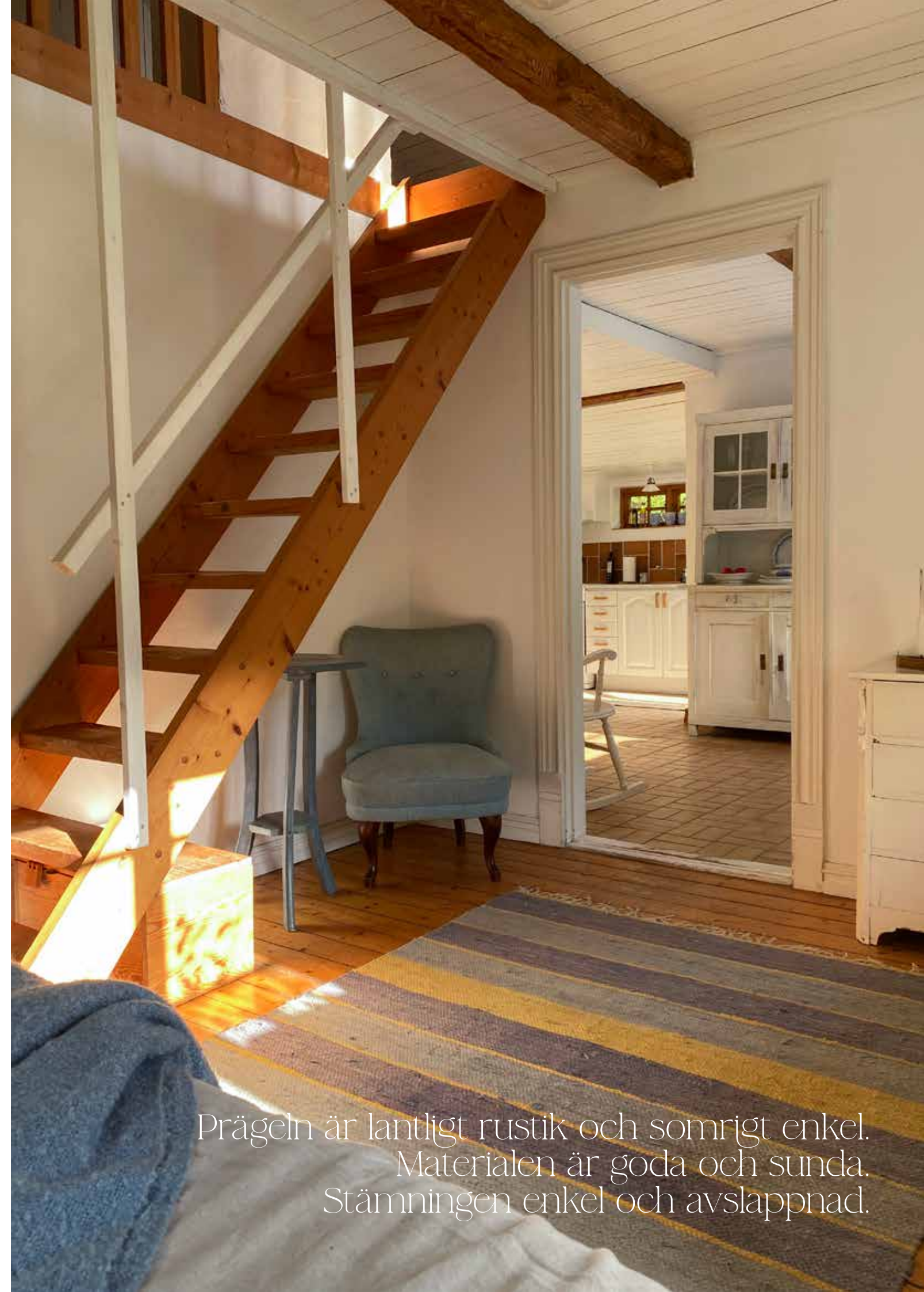

Hallen är rymlig och med tåligt golv för le-riga stövlar och sandiga fötter. Badrummet är av modernt snitt - och om man förr fick tvätta i bäcken, slipper man det idag!

På nedre plan finns ett rum som nyttjas som gästrum.

Vindsvåningen är skapt för sömn. Här kan man sova gott i hundra år...och kanske drömma om solägg och guldäpplen och om grodor som skall pussas?

Prägeln är lantligt rustik och somrigt enkel.
Materialen är goda och sunda.
Stämningen enkel och avslappnad.

Bäckatorpet är ett barndomsland.
En sagovärld. Ett kungarike för små
och stora barn. Världen är förtrollad.
Naturen är en skattkammare.

*"I sagans skog där smurrar sagans slända
Och spinner tråd som blank som solen är.
I sagans skog kan nästan allting hända,
Och nästan allting händer också där!"*

Lennart Hellsing

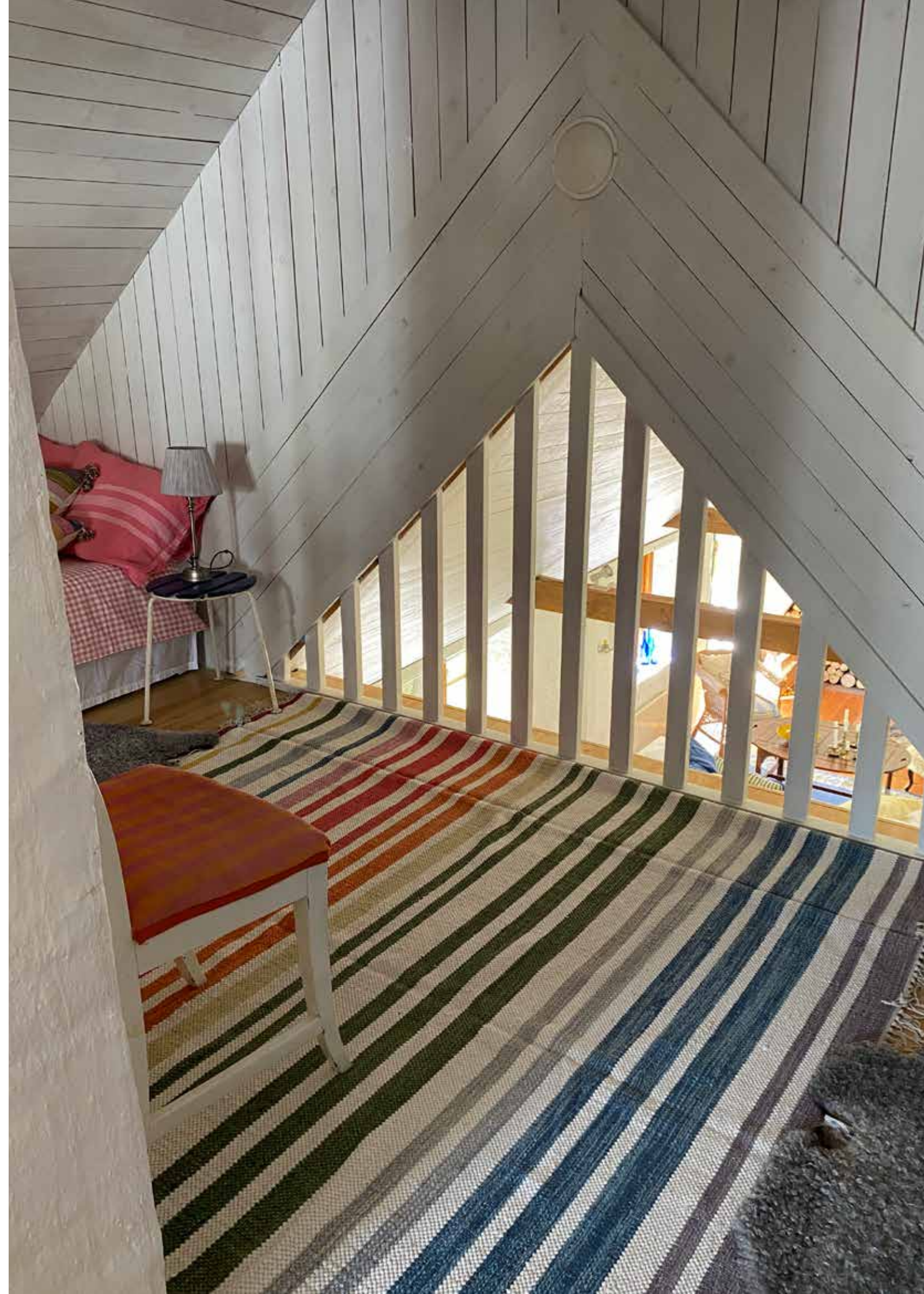
*"Barn är ett folk och dom bor i ett främmande land,
detta land är ett regn och en pöl.
Över den pölen går pojkarnas båtar ibland
och de glider så fint utan köl.
Där går en flicka som samlar på stenar,
hon har en miljon.
Kungen av Träd sitter stilla bland grenar
i Trädkungens tron"/---/*

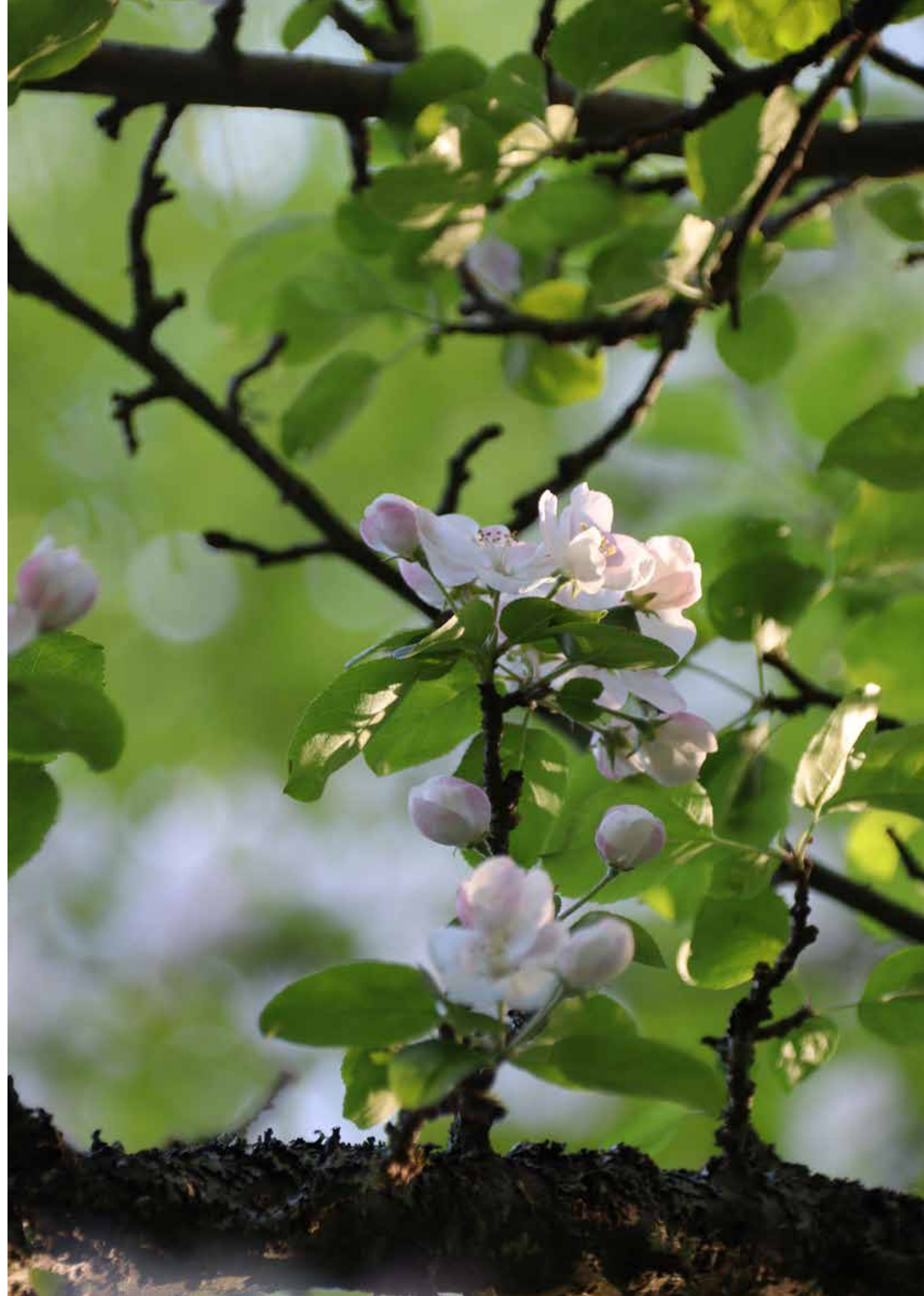
Beppe Wolgers

När man klivit upp för trappan, ligger föräldradelen av sovrummet till höger, vid gavelfönstret. Här finns även plats för en rymlig garderob, om behovet skulle finnas. Till vänster finns barnens domän med blick mot vardagsrummet nedanför. Utan alltför stora åthävor skulle man kunna skapa två separata sovrum på vindsplanet.

Kanske skulle ett litet takfönster åt norr ge alldeles tillräckligt med ljus?

Här rinner tiden långsamt. Inte i kalenderdagar eller mötestider, utan i porlets språk, i dagg under foten, i solljus som bryts genom bökkronor.

I denna skog – där stigarna slingrar sig som tankar – står ett hus som andas med naturen.

Här kan man bo utan att fly, leva utan att skynda.

Här kan man lyssna, verkligen lyssna – till vattnets gång, till fåglars sång, till sin egen röst som blir tydligare i tystnaden.

I went to the woods because I wished to live deliberately...

skrev Henry David Thoreau

Och kanske är det just det som sker här, när morgonen vaknar med dimma över ängarna och kaffet dricks långsamt, inte som rutin, utan som ritual.

Här är livet inte bortkopplat – det är uppkopplat till det enda som verkligen spelar roll: syre, ljus, rörelse.

Här vandrar man inte bara i skogen.

Man blir en del av den.

Och bäcken viskar:

Stanna.

Se.

Var.

ett stora vardagsrummet öppnar sig i nock. Något av ett arkitektoniskt andetag i ett annars blygsamt torp. Kanske var det en gång ett stall?

De små torpen från förr hade sällan rum av den här storleken. Men här, bland bjälkar och boktravar, har rummet fått blomma ut till en plats för gemenskap och ro.

Det är ett rum för att läsa högt eller lågt. För att spela gitarr, lägga pussel, dra en filt över benen och låta regnet smattra mot

rutorna. För samtal som dröjer sig kvar och skratt som studsar mot taket. Rummet är ett hjärta – ett varmt, bultande sådant – där elden i spisen för människor samman.

Det finns något nästan oväntat över rymden här. Ljuset färdas fritt över trägolven, mellan de putsade väggarna, längs takets bågar. Allt är målat i vitt, men det är inget kallt vitt. Det är ett varmt, levande ljus som följer dagens gång.

Och alltid – alltid – finns det plats för en vän till.

Rymd, bjälkar och berättelser

En kanna solsken,
en skål med tid.

Här böljar landskapet i rytm med kroppen. Stigarna bär, leder, lockar. Ljungan breder ut sig som en lila matta om sensommaren, och i backarna växer vildrosor och törnsnår, snåla men doftande. Marken är sandig, ljus, som om havet lämnat ett avtryck även här, högt över strandlinjen.

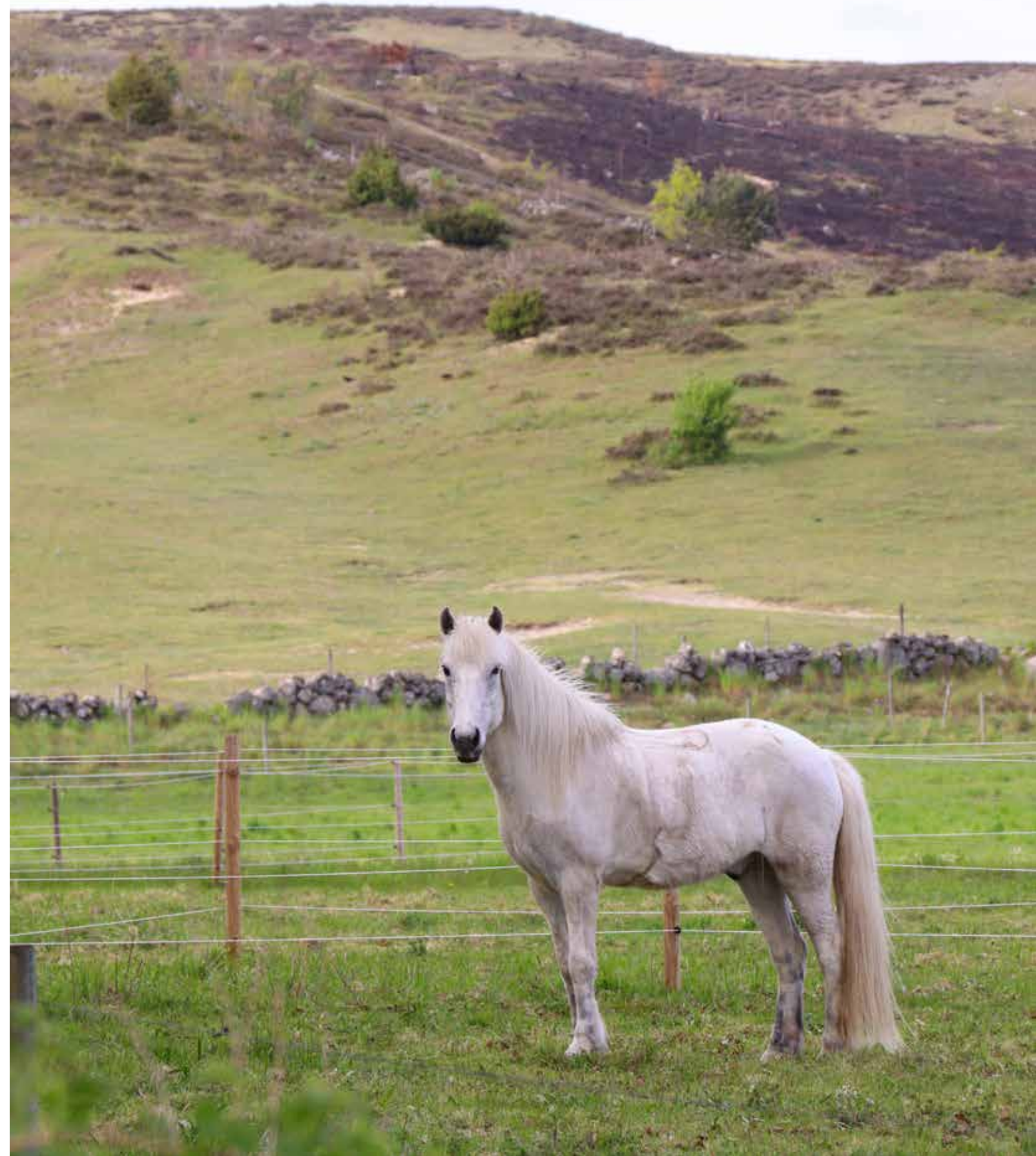
Det är ett landskap som påminner om Skottland, men talar skånska. Ett landskap där molnen kastar skuggor som vandrar – långsamt, självsäkert. Där varje kulle bär på en hemlighet, varje stenmur på minnen. En plats för vandring, för vila, för vidd.

Och precis intill – torpet vid bäcken. Som om landskapet ville säga: du får allt detta. Men börja här.

Där Skåne reser sig

De som tror att Skåne är platt har aldrig stått här. Aldrig låtit blicken vandra över de böljande hedarna norr om Brösarp. Aldrig känt vinden svepa över gräsklädda ryggar och genom djupa bäckraviner. Aldrig hört hovarna från en vit häst med man som sjunger i vinden.

De vilda forsarnas reservat
Verkeån har sina källor på Linderödsåsen. Innan den når havet vid Haväng efter 5 mil har den fallit 180 meter. Det kalla, rena och livliga vattnet är hemvist för bland annat kungsfiskare och forsärla. Under ytan trivs öring, bäcknejonöga och stensimpa. Området ger många spännande möjligheter att studera geologi. Berggrunden i urbergs-horsten Linderödsåsen består av gnejs som på vissa ställen är överlagrad av sandsten. Ovanpå denna kan man på några platser se svart alunskiffer. Även lerskiffer och kalksten förekommer här.

Skånes största naturreservat
Verkeåns naturreservat består egentligen av två reservat. Den östra delen, Verkeån I, sträcker sig ungefär från Hallamölla och ut till Haväng. Den västra delen ombildades 2009 och heter idag Verkeån Agusa – Hallamölla. Denna del innefattar även två mindre delområden vid Ilstorp i väster och Höröd i norr.

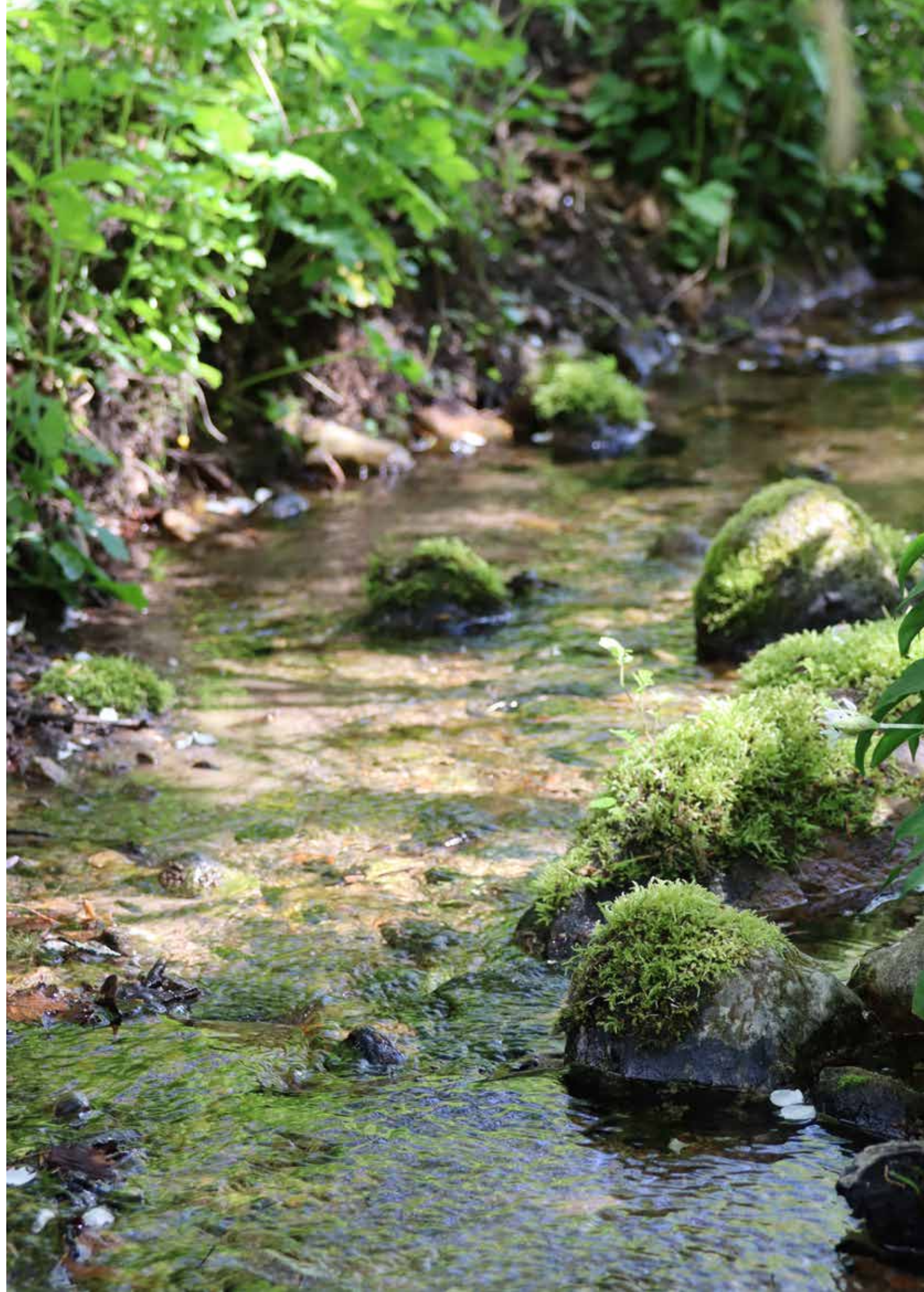
Med utgångspunkt på Christinehofs slott kan du gå på röd eller svart led via Alunbruket längs Verkeån ner till Hallamölla.
christinehofsekopark.se

Bäckatorpet ligger mitt i Verkeåns vidsträckta naturreservat. Torpet ligger skönt på sin plats i idyllisk avskildhet från världen. Den av inlandsisens utmejslade dalgången med djupa dalar och branta kullar är ett stycke unik natur. Trakten är rik på upplevelser och omgivande landskap är genomkorsat av vandringsleder. Trakten lockar ornitologer och zoologer, botaniker och geologer. Å andra sidan behöver man inga betyg för att överväldigas av denna särpräglade natur!

*Vattenådran är en livsneri i landskapet. Träden och himlen speglar sig i vattnet, likt prinsessan Tuvstarr vid sin tjärn.
Och i den vindskyddade dalgången blåser inte värmen bort.*

Köket är stort och trivsamt. Ljuset faller in från tre håll – mjukt, generöst – och rör sig långsamt över klinkergolv med värme i. Här finns ett bord med plats för många, en stadig kökssoffa att sjunka ner i, och utsikten – rakt ut mot grönskan. Fönstren står ofta öppna om sommaren. Kaffedoften möter syren och morgonens första humla.

Det här är inget designkök. Det är ett kök att leva i. Ett kök för den som gillar att laga mat från grunden, med korgar fulla av kantareller, ägg från gården, dill från egna landet. Det mesta finns – men kanske inte allt. Arbetsytan är lite begränsad, utrustningen enkel. Men det är också en möjlighet.

För den som drömmer om vedspisens värme och doft, finns en murstock som bara väntar. För den som vill uppgradera, finns utrymme att tänka om – lägga till, bygga ut, förändra.

Men det behövs inte. Inte direkt. Inte för att koka havregrynsgröt en regnig morgon. Inte för att baka äppelkaka av frukt från trädet vid bäcken. Det räcker, för nu.

Och kanske är det just därför man trivs så bra här.

Bill Brösarp kan man utan vidare ta sig på två hjul – att promenera dit ter sig inte heller särskilt avskräckande. Byn är sedan århundraden en knutpunkt och hjärtat i Albo härad – en av de tre som tillsammans utgör Österlen. Utbudet är förvånansvärt rikt: Det finns doktor och apotek, skola och nyttiga näringsidkare av många slag. Det finns en välsorterad mataffär, en kött- och viltbutik och Café Smulan, ett konditori av gammaldags snitt.

Brösarps konsthall är vida känd och sommartid arrangeras här olika kulturella evenemang. Och vad gäller kulinariska njutningar finns mycket att välja mellan, de dagar man inte ids gräva upp sin egen färskpotatis eller koka nässelsoppa!

Pulled pork och Österlens Pils på Draken & Grisen. En nyskapande fyrarätters på Talldungens gårds- hotell . Vinprovning och grillkvällar på Skepparps vingård. På anrika Gästis måste äggakagan avnjutas! Byns årliga antikmässa lockar besökare från när och fjärran. Inom räckhåll finns också Operafestivalen på Drakamöllans gårdshotell. Turridning på islandshäst på Hallamölla gård. Listan kan göras längre!

Det går utmärkt att med buss ta sig både till Kristi- anstad, Simrishamn och Ystad. Och

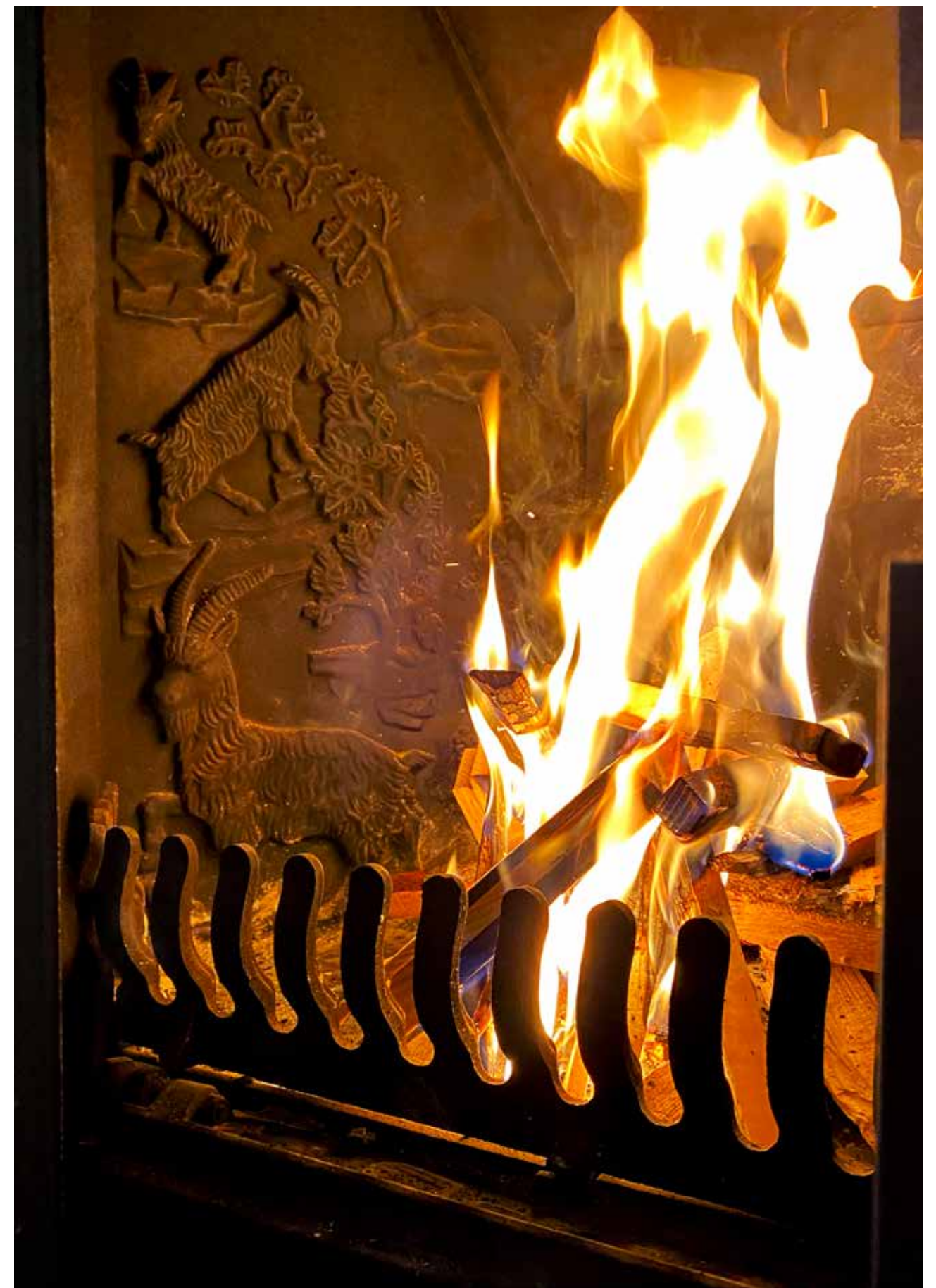
när sommarhettan dallrar kan man packa cykel- korgen och trampa längs småvägar till Havängs vita stränder. Fallor andan på finns ju golfbanorna, plant- skolorna och konstgallerierna också nära!

Det skymmer. Det ryker stilla ur
skorstenen. De små lunettfönstren
i dörren lyser som ögon i mörkret.

Dörren öppen mot försommarkvällen.
I spisen bor bockarna Bruse!

Det var en gång för längesedan...

å brukar alla riktiga sagor börja. Så börjar också historien om Bäckatorpet, som byggdes någon gång vid 1800-talets mitt. Det ligger där, där stigen svänger och skogen öppnar sig som en utandning.

Ett litet korsvirkestorp med sneda vinklar och ett tak som tycks kura under bokträdens gröna tak. Det kunde ha varit ritat av Elsa Beskow själv – med bläckpenna och akvarell. Som om Tant Grön just ställt ifrån sig en bricka med nybakt, och Farbror Blå gått ner till bäcken för att fiska.

Här viskar mossan hemligheter och bäcken sjunger i versmått. Trappstenen är sliten av andra fötter och ändå känns allt nytt varje gång man kommer hit. Som om någon öppnat boken precis där man slutade läsa – och livet fortsätter på nästa sida.

Det är inte ett hus för dem som längtar efter uppkoppling - även om det finns. Det är ett hus för dem som vill höra vinden rista runor i lövverket. Ett hem för den som förstår att ett rådjur som plötsligt står på trappan är en välsignelse, inte en störning. Och där inne finns modernitet. Men med vördnad. Ingen fe har målat väggarna, men någon med känsla har gjort det.

Eldstaden vakar över kvällen, medan skymningen smyger in genom fönstren. En plats där natten blir stilla och drömmarna får följa bäckens väg mot Verkeån. Det är ett hus där man kan bli kvar. Inte bara i dagarna. I berättelsen.

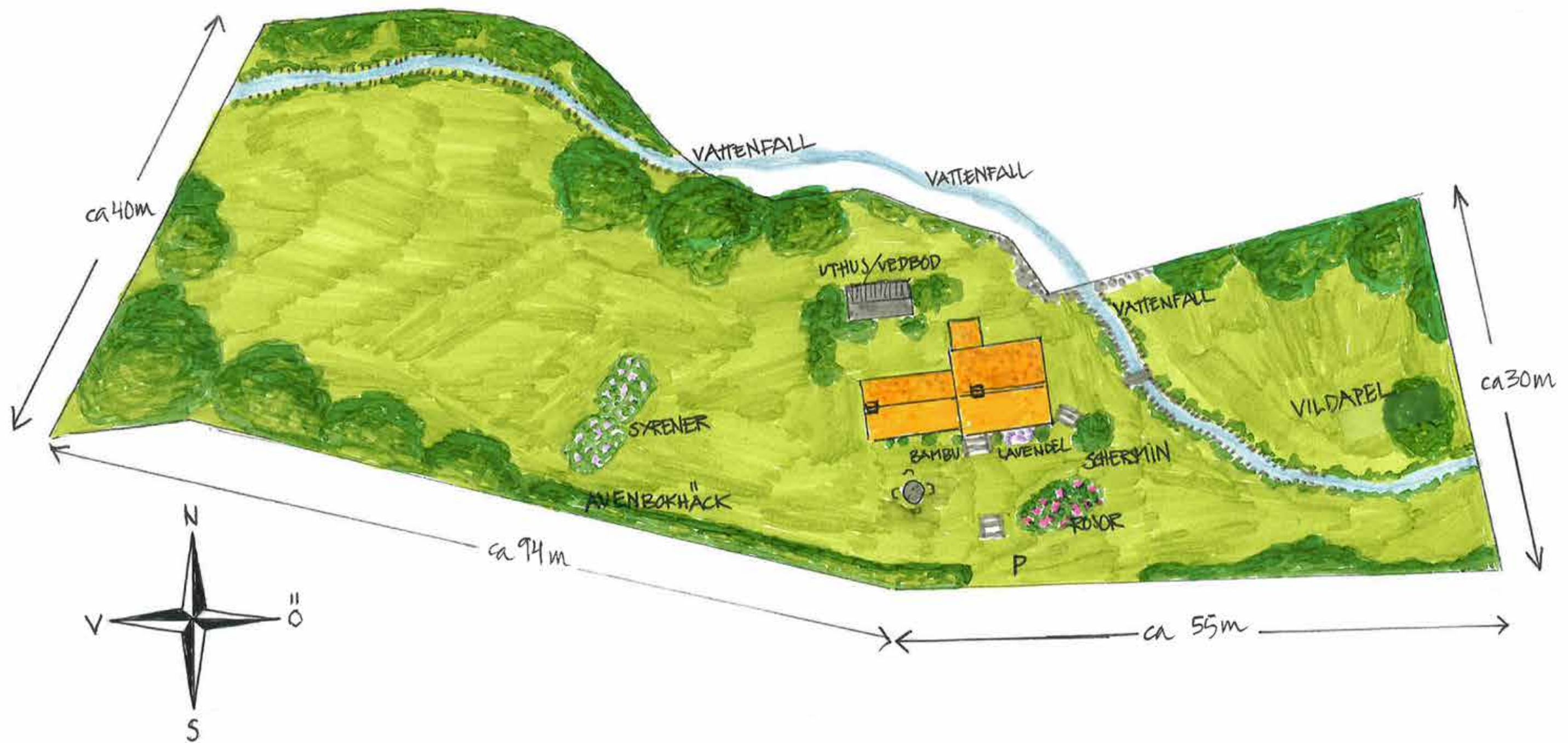

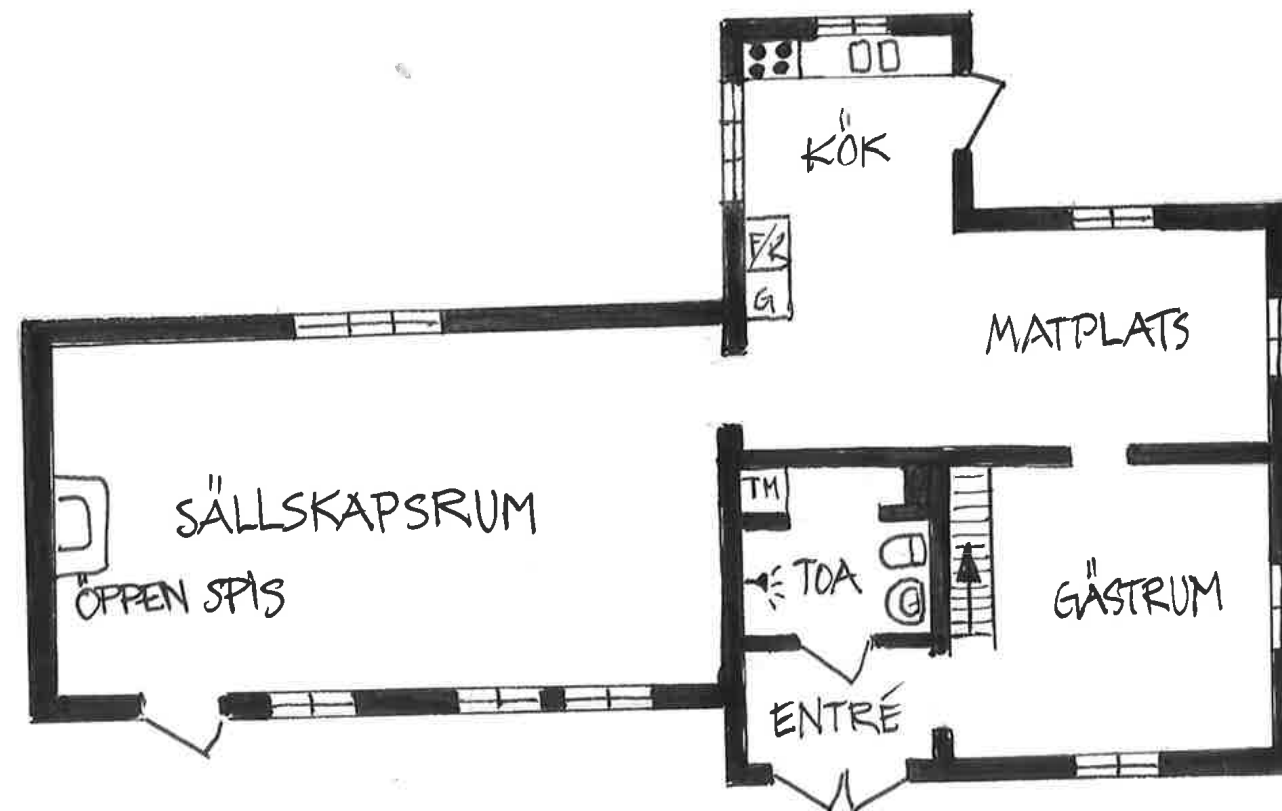
Sitt stilla vid brasans sken. Sticka vantar till vinterns skidfärder.
Drick thé med honung. Berätta en saga.

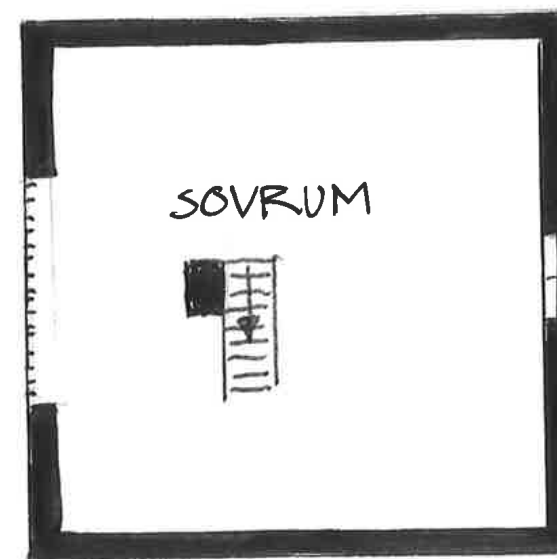
UNGEFÄRLIG PLANRITNING TOMT BÄCKATORPET

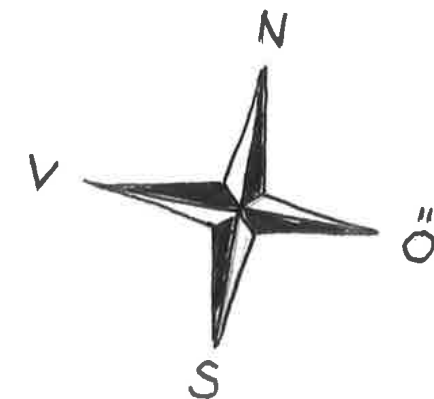
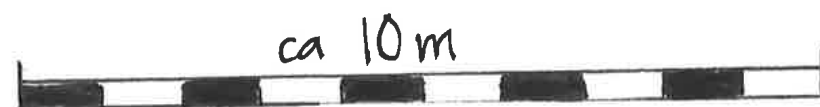
UNGEFÄRLIG PLANLÖSNING BÄCKATORPET

BOTTENVÄNING

OVANVÄNING

BRA ATT VETA OM BUDGIVNING.

Vid köp av fastighet, tomträtt eller bostadsrätt är varken säljare eller köpare bunden förrän ett skriftligt köp under-tecknats av båda parter. Innan dess kan säljare och köpare ändra sig utan att motparten kan ställa några krav.

MÄKLARENS ROLL VID EN FÖRSÄLJNING
Mäklarens roll är att vara en opartisk länk mellan säljaren och köparen. Mäklaren får därför inte vara ombud för någon av dem utan ska hjälpa båda parter. Budgivningen är inte reglerad i lag. Det finns inga i lag bestämda regler för hur en budgivning ska gå till. Budgivningen kan ske på många olika sätt. Ofta uppstår en budgivning spontant när det finns flera spekulanter på ett objekt.

OLIKA FORMER AV BUDGIVNING
I praktiken sker budgivningen oftast enligt två olika model-ler. Vid s.k. sluten budgivning får spekulanterna en viss tid på sig att lämna sina bud, vanligtvis skriftligen. Mäklaren redovisar buden för säljaren. Spekulanterna informeras inte om varandras bud. Vid s.k. öppen budgivning lämnas bud till mäklaren, som löpande redovisar högsta budet till säljare och till övriga spekulanter. Spekulanterna får då möjlighet att bjuda över varandra.

SÄLJAREN BESTÄMMER ÖVER BUDGIVNINGEN
Säljaren bestämmer i samråd med mäklaren om det ska vara budgivning och hur den i så fall ska gå till. Men sälja-ren är aldrig juridiskt bunden av några överenskommelser beträffande budgivningen, utan kan när som helst ändra formerna för budgivningen eller helt avbryta den.

MÄKLARENS UPPLYSNINGAR OM BUDGIVNINGEN
Spekulanterna ska informeras om hur en eventuell bud-givning kommer att gå till. Alla har rätt att få veta vilka förutsättningar som gäller och att få sakliga och korrekta uppgifter. Om säljaren har ställt upp vissa villkor för för-säljningen, ska mäklaren informera spekulanterna om det.

SÄLJAREN BESTÄMMER TILL VEM HAN VILL SÄLJA
och till vilket pris. Säljaren behöver inte sälja till den som lämnat det högsta budet. Säljaren är inte heller juridiskt bunden att sälja till det pris som har angetts i en annons eller på annat sätt under försäljningen.

Säljaren kan när som helst avbryta en påbörjad försäljning Det gäller även om han eller hon tagit hjälp av en mäklare. Säljaren är inte juridiskt bunden av ett löfte att sälja, inte ens om det är skriftligt, och kan när som helst ångra sig innan köpekontrakt skrivits.

Mäklaren får inte fatta egna beslut i fråga om försälj-ningen. Mäklaren kan inte ge några löften till någon om

att få köpa utan ska göra klart för spekulanterna att det är säljaren som bestämmer. Mäklaren får dock ge säljaren sakliga råd i valet mellan olika spekulanter.

MÄKLAREN MÅSTE ALLTID VIDAREBEFORDRA BUD
Till dess att ett köpekontrakt är undertecknat av säljaren och köparen måste mäklaren ta emot och vidarebefordra alla bud till säljaren, även om buden inte lämnas på det sätt som bestämts. Det är bara säljaren som kan besluta om ett bud av någon anledning ska väljas bort; det kan inte mäklaren göra.

Mäklaren behöver inte ge en spekulant möjlighet att bjuda över någon annans bud
Eftersom det är säljaren som helt bestämmer över bud-givningen har en spekulant ingen ovillkorlig rätt att få bjuda över ett lämnat bud. Men oftast ligger det i säljarens intresse att mäklaren låter spekulanterna höja sina bud.

SPEKULANTENS RÄTTIGHETER UNDER BUDGIVNINGEN
• Vem som helst kan ge ett bud muntligt eller skriftligt. Mäklaren och säljaren kan dock kräva att budet preciseras till ett bestämt belopp.

• Att en spekulant har lämnat det högsta budet ger inte honom eller henne någon rätt att få köpa.

• En spekulant kan i sitt bud förena priset med olika villkor.

• Den som lämnar ett bud är inte juridiskt bunden att stå kvar vid det; inte ens om det lämnats skriftligen.

• En spekulant kan inte räkna med att få fortlöpande infor-mation av mäklaren om hur budgivningen och försäljningen fortskrider.

• En spekulant har inte rätt att få veta vilka de övriga budgivarna är, vilka bud som lämnats eller vilka villkor som diskuterats med andra spekulanter.

INFORMATION TILL SPEKULANTER EFTER AVSLUTAD FÖRSÄLJNING

En spekulant har inte rätt att få annan information än att han eller hon inte fått köpa. Mäklaren framför alla bud till säljaren och upprättar en förteckning över buden. Budlis-tan lämnas till säljaren och slutgiltig köpare - med namn och kontaktuppgifter. Budgivare kan därför inte vara ano-nyma (men kan lägga bud via ombud, då är det ombudets kontaktuppgifter som lämnas ut).

FAKTA OM FASTIGHETEN

Byggnadstyp: skånelänga i delvis 11/2 plan, delvis öppet inock. Mindre källare. Friliggande äldre förrådsbyggnad i sämre skick.

Byggnadsår/renoveringsår:
Troligen uppfört mot slutet av 1800-talet (tomten avsön-drad/bildad 1915)

Fortlöpande renoverad och ombyggd, senast från 1995 och framåt i förra ägarens regi.

Storlek:
1) taxeringsinformation: boyta 70 kvm, biarea 0 kvm.

2) Användbar golvyta uppmätt i samband med framtagning av ritning, avrundat mått: b.v ca 82 kvm, o.v ca 35 kvm (med snedtak). Källare och förrådshus ej uppmätt. V.v se ritning.

Konstruktion: grundmurar av natursten, delvis med synliga fogar. Stommar av korsvirke och murverk. Putsade fasader med synligt, delvis äldre, delvis nyare korsvirke. Bjälklag av trä. Yttertak av enkupigt taktegel. Dubbelkopplade, spröjsade fönster. Nyare, skulterad pardörr. Självdragsventilation.

Inredning & utrustning:
Enkel köksinredning, sannolikt från 1990-tal. Spis med glashäll, fläkt, fristående kyl & frys.

Helkaklat badrum med dusch, handfat, toa och tvättmaskin.

Golv: trägolv i rummen, klinker i hall, badrum och kök.

Uppvärmning: luftvärmepump, direktverkande el via oljefyllda radiatorer. Elgolvvärme i kök. Öppen spis med insats i vardagsrum. Murstock finns i kök, används ej f.n.

Vatten & avlopp: kommunalt vatten, enskilt avlopp till tre-kammarbrunn från 2008, med infiltrationsbädd om 25 kvm.

Övrigt: naturtomt med bäck och flera mindre vattenfall.

Fiberanslutning finns.

Pris: 2.750.000:- eller bästa bud

Fastighetsbeteckning & adress:
Tomelilla Brösarp 8:2.
Brösarp 802, 273 55 Brösarp

Areal: 4.140 kvm

Taxeringsvärde: 1.074.000:- varav byggnad 622.000:-

Taxeringskod: 220, småhusenhet.

Pantbrev: 2 st om totalt 350.000:-

Servitut: inga inskrivna.

Naturvårdsbestämmelser:
VERKEÅN, DELOMRÅDE 1 Naturresevat
Verkeåns dalgång Natura 2000- område

GABRIELLE MALMBERG
Holmavägen 53, 277 36 Vitaby
0708-669593
hus@gabriellemalmberg.se

- Objektsbeskrivningen grundar sig på säljarens uppgifter och iakttagelser gjorda på fastigheten.
- Jag följer gällande lagstiftning av-seende GDPR och sparar endast dina uppgifter med ditt medgivande.
- Du som anser att exakt antal kvm är av särskild betydelse, uppmanas att själv kontrollmäta.

Strax bakom boningshuset, alldeles i kanten av bäcken, finns en gammal uthusbyggnad i behov av en hel del omsorg. Men det faktum att det finns, torde göra processen med eventuellt bygglov aningen smidigare, om man nu skulle vilja utveckla det lilla huset till något annat än vad det är!

A portrait of Gabrielle Malmberg, a woman with short blonde hair, smiling slightly. She is wearing a dark top and a gold bracelet. The background is a bookshelf filled with books. A large, faint watermark of the letters 'GM' is visible in the upper left corner, with the text 'GABRIELLE MALMBERG' and 'LEDAMOT MÄKLARSAMFUNDET' around it.

Jag är inget varumärke.
Jag tillhör ingen mäklarkedja.
I mer än 35 år har jag sålt hus
med själ och historia på Österlen.
Fiskarlängor och prästgårdar.
Kaptenshus och konstnärshem.
Ödehus och gamla möllor.
Gatehus och kringbyggda gårdar.

Människorna jag mött. Husen jag sålt. Alla har de inspirerat och utvecklat mig som mäklare och människa. Så mycket de lärt mig om byggnadsvård och bygdens historia, om trädgårdar och arkitektur! Och jag minns de allra flesta med stor värme.

Men det var inte fastighetsmäklare jag skulle bli när jag i mars 1987 ryckte in som levande telefonssvarare några veckor på Kiviks Fastighetsförmedling, min ställföreträdande pappa Mats Uppviks företag. Det skulle visa sig att jag funnit mitt rätta element. Att jag fortfarande, varje dag, gläds åt en ny arbetsdag, visar att den osynliga handen som tycks knuffa oss genom livet, såg till att jag från början hamnade precis där jag skulle!

Allt jag gör, gör jag helhjärtat. Jag har en outsinlig nyfikenhet på de hus och de människor som kommer i min väg och en glädje och stolthet i att göra mitt yttersta för dem mitt arbete berör. Och jag gör allt själv. Jag styr över när, var, hur och varför. Det är så jag får resultatet att stämma med visionen!